

[Holstein.]

ring nu at handle rask og nu at handle eftertrykkeligt i dette Spørgsmaal og for at undgaa at komme ind paa en Handelspolitik paa toldpolitisk Linie gik med til en Valutapolitik med handelspolitisk Betonning og af handelspolitisk Karakter.

Langt rationellere og langt sundere for Erhvervslivet og for den danske Arbejderbefolkning vilde det selvfølgelig være, hvis man lagde Handelspolitikken an paa toldpolitisk Grundlag i Stedet for paa valutapolitisk. I Virkeligheden er det en ganske uoverkommelig Opgave for et lille Valutakontor paa een Gang at varetage ved sin Valutaattestpolitik den indenrigske danske Møntpolitik og Spørgsmaalet om Tilvejebringelse af Balance i den danske Handelsomsætning og handelspolitisk Gensidighed i Forhold til Ulandet.

Den Regering, som hverken paa det handelspolitiske eller det valutapolitiske Omraade vil se de faktiske Forhold her i Landet i Øjnene, men bliver ved med en Fordølgelsespolitik, en henholdende Politik, en Politik, som ikke virkelig gaar i Kast med Problemerne, men træffer Dispositioner, som om der kun var Tale om en ganske midlertidig økonomisk Krise og ikke om varige Ændringer af de handelspolitiske og verdensøkonomiske Forhold, vil lidt før eller lidt senere vaagne op til en bitter Erfaring om den jernhaarde Virkelighed.

Det danske Gældsproblem, som den højtærede Statsminister fremhævede som det Problem, det i Virkeligheden først og fremmest gjaldt om at blive enig om at faa løst, lader sig ikke løse paa en taalelig, lempelig og tilfredsstillende Maade uden i Forbindelse med en ændret Valutapolitik. Realkreditten vil komme til at lide langt mere under en brutal Gældsafskrivning fra den højtærede Regerings Side med Fastholdelse af 18,16-Politiken, end den vil komme til at lide under en ændret Valutapolitik.

Det er dog indlysende, at den højtærede Regering i Virkeligheden kun har Valget mellem to Veje, enten den Vej, der saa stærkt accentueres fra Venstres Side, nemlig den finanspolitiske budgetmæssige Deflations Vej, eller ogsaa den bevidste, beherskede, kontrolerede Inflations Vej paa det valutapolitiske Omraade. En af de to Veje maa man følge. Man kan ogsaa følge begge delvis, men man kan ikke, som den ærede Ordfører for Venstre saa rigtigt gjorde opmærksom paa, fra den ansvarlige Regerings Side vedblivende undlade at følge baade den ene og den anden Vej,

altsaa hverken at træffe Foranstaltninger i den ene eller den anden Retning.

Jeg vil henstille, maaske forgæves, men jeg mener alligevel velbetænkt og berettiget, til det konservative Parti, at man ikke er Regeringen følgagtig i dens Ønske om at holde Valutaspørgsmaalet og Valutapolitikken ganske udenfor eventuelle nye Forhandlinger om ønskede Kriseforanstaltninger; thi de er uadskilleligt knyttede til hinanden. I det Omfang, som Valutapolitikken har en deflatorisk Karakter, bliver Kravet til ekstra Kriseforanstaltninger desto stærkere baade paa Besparelses- og paa Beskatningsomraadet, for ikke at tale om det sociale Omraade.

Endelig vil jeg henstille til det konservative Parti, at det under de kommende Forhandlinger ikke glemmer Partiets eget Standpunkt og egne Krav, som de fremsattes i de tre Punkter, hvormed Partiet motiverede sit Syn paa Valutapolitikken, da den nuværende Valutalov i Slutningen af Januar blev forelagt af den høje Regering, nemlig Kravet om Handelstraktaternes Opsigelse, kombineret med en ændret Toldpolitik.

Det er nemlig ogsaa rigtigt, som den konservative Landstingsmand Hr. Scovelin Gang paa Gang har fremhævet, at der paa det handelspolitiske Omraade ikke er andre Veje end enten Kontingenteringsvejen med Bibeholdelse af Mestbegunstigelsesklausulen og Mestbegunstigelsestraktaterne — det er i Virkeligheden Kontingenteringspolitikken, som den højtærede Regering gennem Valutakontoret delvis er slaaet ind paa — eller ogsaa en Opsigelse af Handelstraktaterne, saaledes at Danmark faar Frihed og Adgang til i Stedet for Bibeholdelse af den hidtidige Mestbegunstigelsespolitik at slaa ind paa det, som fremmede Lande i stigende Omfang kalder den handelspolitiske Ligevægtspolitik, den ligevægtige Gensidighed, det, som det ærede Medlem Hr. Vanggaard har udtrykt saaledes, at vi skal ikke vedblivende klamre os til Mestbegunstigelsen, til den golde og under de nuværende Forhold utidssvarende Mestbegunstigelsesklausul, men føre en Handelspolitik, som begunstiger de Lande mest, der begunstiger os mest.

Paa hele det handelspolitiske Omraade har den højtærede Regering endnu ikke hverken bestemt sig for at følge den ene eller den anden Retningslinie. Den højtærede Regerings Handelspolitik er ganske planløs, ganske taaget og ganske usikker og vaklende og det paa et Tidspunkt, hvor Hovederhvervet i den danske Eks-